

Ευτυχής θα είναι ο φιλόμουσος, ο κεκτημένος τον παρόντα βαρύτιμο τόμο, για την άψογη τυπογραφική επιμέλεια και την άρτια εκδοτική φροντίδα του οποίου δίκαια θα πρέπει να σεμνώνονται να αρμόδια να επαινούνται οι φιλόκαλοι επιμελητές του, οι συνεργάτες του Κέντρου Ερεύνες της Ελληνικής Λαογραφίας της Ακαδημίας Αθηνών.

Πανευτυχείς είμαστε κι εμείς, που τον παρουσιάζουμε απόψε και που συμβάλλουμε με κείμενά μας δημοσιευόμενα σ' αυτόν, ανακοινώσεις κατά την προ επιταξίας επιστημονική ημερίδα την αφιερωμένη στη λόγια και μουσικώτατη μορφή του Κωνσταντίνου Ψάχου.

Είναι πολλές οι πρωτοτυπίες οι συνδεόμενες με τον ανά χείρας τόμο, ευδιάκριτες αλλά και εν προκειμένω ευάκουστες: για πρώτη φορά ακούμε τη φωνή του Ψάχου, γεγονός μείζονος σημασίας, όπως επίσης και κάποιες από τις συνθέσεις του για τις Δελφικές Εορτές, ενώ για πρώτη ομοίως φορά ακούμε τον ήχο του μικρού παναρμονίου του, να συνοδεύει μάλιστα την ερμηνεία δικών του μελοποιημάτων.

Η ψυχή του δασκάλου, ερίτιμε κυρία Ντάλλα, ανύστακτε εσύ φύλακα κάθετι σχετιζόμενου μαζί του, που στην γενναιόφρονα διάθεσή σας πολλά οφείλει η παρούσα έκδοση, η ψυχή του πιστεύω ότι θα χαιρέται και θα ευφραίνεται απ' του ουρανού το περιβόλι, βλέποντας *τα έργονά του προσφέροντα κλάδους αγαθοεργίας*: την ψηφιοποίηση της βιβλιοθήκης και του αρχείου του και την καλύτερη δυνατή εκμετάλλευση όλου αυτού του υλικού, έργου ολόκληρης της ζωής του, σε κάθε επίπεδο, ακαδημαϊκό και ερευνητικό και καλλιτεχνικό.

Και από αυτή τη θέση, στη λαμπρή αίθουσα της Ακαδημίας Αθηνών, την εύσημη ετούτη ώρα, εκπροσωπώντας το Πανεπιστήμιο Αθηνών ως αν. καθηγητής Βυζαντινής Μουσικολογίας και αναπληρωτής του προέδρου του Τμήματος Μουσικών Σπουδών, επαναλαμβάνω όσα πρόσφατα, σε παρουσίαση της αποκείμενης στο Τμήμα μας Βιβλιοθήκης του Ψάχου, εξηγγέλθησαν: το Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών σκοπεύει να οργανώσει διεθνές επιστημονικό μουσικολογικό συνέδριο αποκλειστικά αφιερωμένο στον Ψάχο κατά το έτος 2016, όπου και συμπληρώνονται 20 χρόνια από την απόκτηση της περιώνυμης Βιβλιοθήκης του και κοντά 150 χρόνια από τη γέννησή του...

Μέχρι τότε, δυο παραμένουν οι βασικές επιδιώξεις μας: η μεν μία είναι προσωπική, και αφορά στην ολοκλήρωση μιας μονογραφίας για τη συνολική επιστημονική και καλλιτεχνική του δραστηριότητα, αλλά η άλλη είναι κοινή και οφείλει (με ηγήτορες την Ακαδημία και το Πανεπιστήμιο Αθηνών και συμπαραστάτη κάθε άλλο πιθανό ή και αναπάντεχο κρατικό ή ιδιωτικό φορέα) να επιδιωχθεί συλλογικά και δυναμικά: *να μεταφερθεί επιτέλους στη Ελλάδα το μεγάλο Παναρμόνιο.*

Άμποτε να ζήσουμε εκείνη την ώρα, ψάλλοντας τις συνθέσεις του υπό τοιαύτη Παναρμόνια ηχώ, μεταφέρουσα νοερώς και τον ίδιο τον Ψάχο ανάμεσά μας, *επισφραγίζοντα τον ύμνον και προεξάρχοντα της πανηγύρεως!*